

VIELFALT | RÓŻNORODNOŚĆ | DIVERSITY

Frankfurt (Oder) – Słubice

Kunstschaaffende aus der Region | Artyści regionu | Artists from the region

VIELFALT | RÓŻNORODNOŚĆ | DIVERSITY

AKFA

Barbara Beyer

Michael Clasen

Adam Czerneńko

Tomasz Fedyszyn

Evelin Grunemann

Volkmar Köhler

Michael Kurzwelly

Nim Ra (Armin Hauer)

Anna Panek-Kusz

Naoum Sher

Wolfram Spyra

Erika Stürmer-Alex

Ummerlée (Uta Kurzwelly)

Michael Voll

Vorwort | Wstęp | Preface

Die Städtepartnerschaft zwischen Heilbronn und Frankfurt(Oder) wurde noch zu DDR-Zeiten im Jahre 1988 besiegelt. Die Grundidee dahinter war eine kulturhistorische: die Kleiststadt Frankfurt mit der Stadt des „Kätchens von Heilbronn“ zusammenzubringen.

1998 wurde Słubice Teil dieser Partnerschaft und reihte sich mit der Kleistplastik des polnischen Künstlers Mirosław Górski, aufgestellt 2008 auf dem „Plac Wolności“, in diese Motivgeschichte ein.

Kulturaustausch als Triebfeder für Begegnungen von Menschen zweier Städte am Fluß am jeweiligen anderen Ende der Republik und grenzübergreifend der dritten aus dem Nachbarland – diese Tradition pflegen wir gerne.

Eine Dekade ist es her, daß der Künstlerbund Heilbronn und das Kulturbüro Frankfurt mit Ausstellungen in der Kunstetage einerseits und der Marienkirche andererseits Kunst und Künstler/innen beider Städte zueinander brachten. Ich durfte es damals mitorganisieren, mit der Folge, dass ich in der Oderregion eine neue Heimat gefunden habe.

So freut es mich doppelt, daß es gelungen ist, an die Zusammenarbeit von damals anzuknüpfen, in neuer Funktion mit dem Frankfurter Kunstverein und der Słubicer Galeria Okno die Städtepartnerschaft mit kulturellem Leben zu füllen.

Volkmar Köhler
Vorsitzender des Frankfurter Kunstvereins

Partnerstwo miast Heilbronn i Frankfurt nad Odrą zostało zawarte jeszcze w czasach NRD, w 1988 roku. Podstawową ideą było połączenie miasta Kleista, Frankfurtu, z miastem „Kätchen z Heilbronn“.

W 1998 roku do partnerstwa dołączyło miasto Słubice, które włączyło się w tę historię motywu dzięki rzeźbie Kleista autorstwa polskiego artysty Mirosława Górskiego, ustawionej w 2008 roku na Placu Wolności.

Wymiana kulturalna jako siła napędowa spotkań mieszkańców dwóch miast położonych nad rzeką, na przeciwległych krańcach republiki, oraz trzeciego miasta z sąsiedniego kraju – chętnie pielęgnowujemy tę tradycję.

Minęła już dekada, odkąd Stowarzyszenie Artystów Heilbronn i Biuro Kultury we Frankfurcie połączyły sztukę i artystów obu miast poprzez wystawy w Kunstetage z jednej strony i w kościele Mariackim z drugiej. Miałem wówczas przyjemność współorganizować to wydarzenie, w wyniku czego znalazłem nowy dom w regionie Odry.

Dlatego podwójnie cieszę się, że udało się nawiązać do ówczesnej współpracy i w nowej funkcji, wraz z Frankfurter Kunstverein i słubickiej Galerii OKNO, wypełnić partnerstwo miast życiem kulturalnym.

Volkmar Köhler
Przewodniczący Frankfurter Kunstverein

The town twinning between Heilbronn and Frankfurt (Oder) was sealed back in 1988 during the GDR era. The basic idea behind it was a cultural and historical one: to bring together the Kleist town of Frankfurt with the town of 'Kätchen von Heilbronn'.

In 1998, Słubice became part of this partnership and joined in with the Kleist sculpture by Polish artist Mirosław Górski, erected in 2008 on Plac Wolności.

Cultural exchange as a driving force for encounters between people from two cities on the river at opposite ends of the republic and, across the border, the third from the neighbouring country – we are happy to cultivate this tradition.

It has been a decade since the Heilbronn Artists' Association and the Frankfurt Cultural Office brought together art and artists from both cities with exhibitions in the Kunstetage on the one hand and the Marienkirche on the other. I had the privilege of helping to organise it at the time, with the result that I found a new home in the Oder region.

So I am doubly pleased that we have succeeded in building on the cooperation of that time, in a new function with the Frankfurter Kunstverein and the OKNO Gallery in Słubice, to fill the town twinning with cultural life.

Volkmar Köhler
Chairman of the Frankfurter Kunstverein

Brücken bauen | Budowanie mostów | Building bridges

Słubice und Frankfurt (O), zwei benachbarte Städte, die durch eine Brücke verbunden sind, bilden einen einzigartigen Raum für kulturellen, sozialen und künstlerischen Dialog – ein Raum, der heute informell als Słubfurt bezeichnet wird.

Im Mai dieses Jahres (2025) haben wir in der Galeria OKNO in Słubice und in der Galerie B in Frankfurt (Oder) Künstler aus der Partnerstadt Heilbronn mit der Ausstellung *Beziehungen* zu Gast gehabt. Jetzt ist es Zeit für einen künstlerischen Gegenbesuch. Künstler aus Frankfurt (Oder) und Słubice präsentieren in der Galerie K55 in Heilbronn die Ausstellung mit dem Titel *Vielfalt*. Es ist eine Geschichte über Verschiedenheit als Wert – ästhetisch, emotional, formal. Darüber, wie verschiedene Sprachen der Kunst sich begegnen, ergänzen und inspirieren können. An dem Projekt nehmen 27 Künstlerinnen und Künstler aus Polen und Deutschland teil. Ihre Werke – Fotografien, Gemälde, Installationen, Skulpturen – bilden eine reichhaltige, vielstimmige Landschaft, in der die Grenzen zwischen Persönlichem und Universellem, zwischen Realem und Symbolischem verschwimmen.

Die Ausstellung ist auch Teil eines größeren kulturellen Kooperationskontextes, wie beispielsweise dem seit Jahren von der Galeria OKNO und dem Verein Słubfurt organisierten internationalen Festival für Neue Kunst IAbiRynT, das jedes Jahr im Oktober beide Ufer der Oder belebt und Künstler*innen aus aller Welt anzieht.

Wir danken der Galerie K55 und dem Künstlerbund Heilbronn herzlich dafür, dass sie einen Raum geschaffen haben, in dem dieser internationale, kreative Dialog wachsen und gedeihen kann.

Anna Panek-Kusz
Kuratorin der Galeria OKNO in Słubice

Słubice i Frankfurt nad Odrą, dwa sąsiadujące miasta, połączone mostem, tworzą wyjątkowy obszar dialogu kulturowego, społecznego i artystycznego – obszar określany dziś nieformalnie jako Słubfurt.

W maju tego roku (2025) w Galerii OKNO w Słubicach oraz w Galerii B we Frankfurcie nad Odrą gościliśmy artystów z partnerskiego miasta Heilbronn z wystawą *Relacje*. Teraz nadszedł czas na artystyczną rewizytę. Artyści z Frankfurtu nad Odrą i Słubic prezentują w Galerii K55 w Heilbronn wystawę zatytułowaną *Różnorodność*. To opowieść o odmienności jako wartości – estetycznej, emocjonalnej, formalnej. O tym, jak różne języki sztuki mogą się spotykać, uzupełniać, inspirować. W projekcie uczestniczy 27 artystek i artystów z Polski i Niemiec. Ich prace – fotografie, obrazy, instalacje, rzeźby – tworzą bogaty, wielogłosowy pejzaż, w którym zacierają się granice między osobistym a uniwersalnym, między realnym a symbolicznym.

Wystawa ta jest również częścią szerszego kontekstu współpracy kulturalnej, jak chociażby realizowanego od lat przez Galerię OKNO i Stowarzyszenie Słubfurt międzynarodowego Festiwalu Nowej Sztuki IAbiRynT, który co roku w październiku ożywia oba brzegi Odry, przyciągając artystów z całego świata.

Serdecznie dziękujemy Galerii K55 i Künstlerbund Heilbronn za stworzenie przestrzeni, w której narasta i rozkwita ten międzynarodowy, twórczy dialog.

Anna Panek-Kusz
Kuratorka Galerii OKNO w Słubicach

Słubice and Frankfurt (Oder), two neighbouring towns connected by a bridge, form a unique area of cultural, social and artistic dialogue — an area now informally referred to as Słubfurt.

In May this year (2025), the OKNO Gallery in Słubice and Gallery B in Frankfurt (Oder) hosted artists from the partner city of Heilbronn with the exhibition *Relations*. Now it is time for an artistic return visit. Artists from Frankfurt (Oder) and Słubice are presenting an exhibition entitled *Diversity* at the K55 Gallery in Heilbronn. It is a story about diversity as a value — aesthetic, emotional, formal. About how different languages of art can meet, complement and inspire each other. Twenty-seven artists from Poland and Germany are participating in the project. Their works — photographs, paintings, installations, sculptures — create a rich, polyphonic landscape in which the boundaries between the personal and the universal, between the real and the symbolic, are blurred.

This exhibition is also part of a broader context of cultural cooperation, such as the international New Art Festival IAbiRynT, which has been organised for years by the OKNO Gallery and the Słubfurt Association, and which every October enlivens both banks of the Oder River, attracting artists from all over the world.

We would like to express our sincere thanks to the K55 Gallery and Künstlerbund Heilbronn for creating a space in which this international creative dialogue can grow and flourish.

Anna Panek-Kusz
Curator of the OKNO Gallery in Słubice

AKFA

www.galeriaokno.pl/zajecia-fotograficzne/#AKFA

Witold Cholewa, Tomasz Fedyszyn, Dariusz Fidrych, Natalia Janczycka, Gudrun Kissinger, Karolina Konczyńska, Emilia Kusz, Anna Łysiak, Beata Łysiak, Kamil Mazur-Czerniecki, Dariusz Olechno, Anna Panek-Kusz, Izabela Sidorowicz, Katarzyna Skubisz, Agnieszka Woźna

Autorska Komórka Fotografii Artystycznej (AKFA) to grupa twórcza, która działa przy słubickiej Galerii OKNO. Łączy artystów fotografów, którzy wspólnie eksplorują świat sztuki, poszukują nowych form wyrazu i uczestniczą w różnorodnych projektach artystycznych.

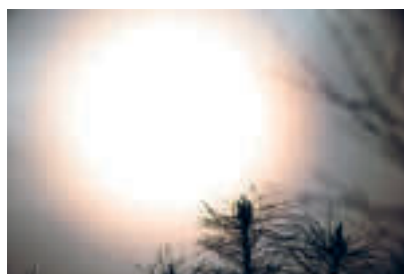
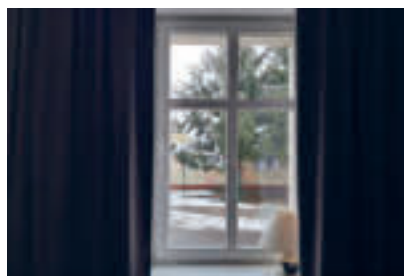
Prezentowany przez nas projekt „...dialog...” narodził się podczas pandemii, kiedy niemożność spotkań na żywo zmusiła nas do poszukiwania nowych form komunikacji. Każdego dnia na naszej grupie na Facebooku proponowałam nowe zadanie fotograficzne, które miało wyzwalać w nas kreatywność, zmuszać do refleksji i zmiany perspektywy. Zaczynaliśmy od jednego opublikowanego zdjęcia, a w odpowiedzi pojawiały się prace innych

Der Autorenzirkel für künstlerische Fotografie (AKFA) ist eine kreative Gruppe, die in der Galeria OKNO in Słubice tätig ist. Sie vereint Fotokünstler*innen, die gemeinsam die Welt der Kunst erkunden, nach neuen Ausdrucksformen suchen und an verschiedenen künstlerischen Projekten teilnehmen.

Das von uns vorgestellte Projekt „...Dialog...” entstand während der Pandemie, als die Unmöglichkeit, sich persönlich zu treffen, uns dazu zwang, nach neuen Formen der Kommunikation zu suchen. Jeden Tag schlug ich in unserer Facebook-Gruppe eine neue Fotoaufgabe vor, die unsere Kreativität fördern, zum Nachdenken anregen und einen Perspektivwechsel bewirken sollte. Wir begannen mit einem veröffentlichten Foto, woraufhin ande-

The Artistic Photography Circle (AKFA) is a creative group operating at the OKNO Gallery in Słubice. It brings together artists photographers who explore the world of art together, seek new forms of expression and participate in various artistic projects.

The project we are presenting, entitled „...dialogue...”, was born during the pandemic, when the inability to meet in person forced us to look for new forms of communication. Every day on our Facebook group, I proposed a new photographic task designed to spark our creativity, encourage reflection and change our perspective. We started with one published photo, and in response, other group members posted their work: sometimes spontane-

AKFA

Witold Cholewa, Tomasz Fedyszyn, Dariusz Fidrych, Natalia Janczycka, Gudrun Kissinger, Karolina Konczyńska, Emilia Kusz, Anna Łysiak, Beata Łysiak, Kamil Mazur-Czerniecki, Dariusz Olechno, Anna Panek-Kusz, Izabela Sidorowicz, Katarzyna Skubisz, Agnieszka Woźna

członków grupy: czasami spontaniczne, a czasami dopracowane w każdym detalu. Przez ostatnie lata nasz projekt ewoluował – od spontanicznych wyzwań do bardziej złożonego dialogu. Każdy z nas, dając drugiej osobie zdjęcie, stwarza punkt wyjścia do nowej odpowiedzi, nowego obrazu, a w końcu – fotograficznej rozmowy nie tylko na tematy osobiste, ale także uniwersalne. Wystawa jest zaproszeniem do wspólnej refleksji nad tym, jak poprzez sztukę, w tym przypadku fotografię, możemy komunikować się i wymieniać doświadczeniami. W każdej z tych prac zawarta jest rozmowa, która sięga daleko poza obraz.

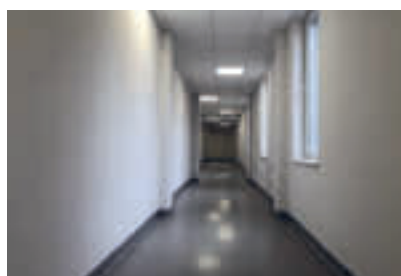
Anna Panek-Kusz

re Mitglieder der Gruppe ihre Arbeiten hochluden: manchmal spontan, manchmal bis ins Detail ausgearbeitet. In den letzten Jahren hat sich unser Projekt weiterentwickelt – von spontanen Herausforderungen zu einem komplexeren Dialog. Jeder von uns, der einem Anderen ein Foto gibt, schafft einen Ausgangspunkt für eine neue Antwort, ein neues Bild und schließlich einen fotografischen Dialog, nicht nur über persönliche, sondern auch über universelle Themen. Die Ausstellung ist eine Einladung zur gemeinsamen Reflexion darüber, wie wir durch Kunst, in diesem Fall durch Fotografie, kommunizieren und Erfahrungen austauschen können. Jedes dieser Werke enthält ein Gespräch, das weit über das Bild hinausgeht.

Anna Panek-Kusz

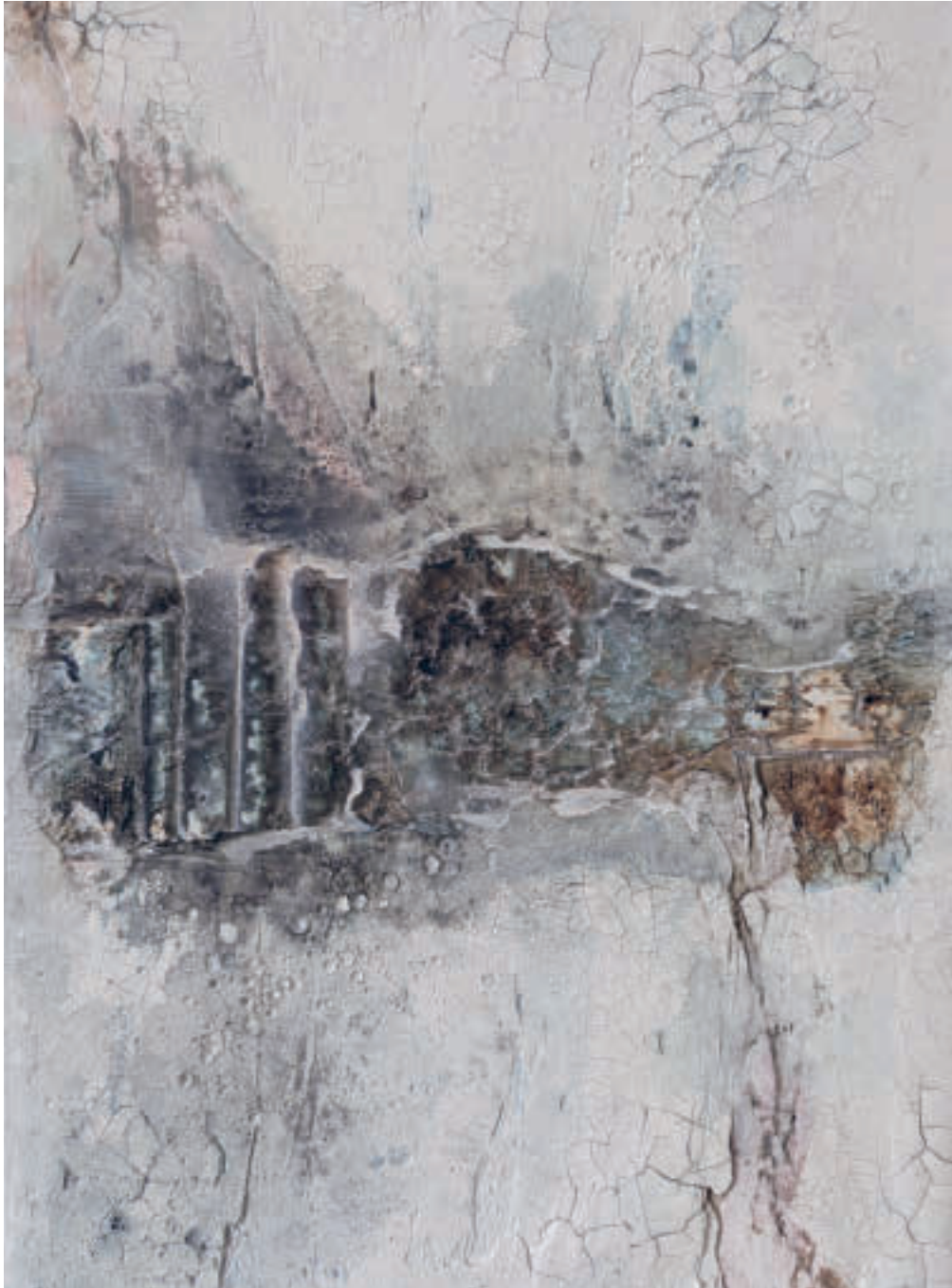
ous, sometimes refined in every detail. Over the last few years, our project has evolved from spontaneous challenges to a more complex dialogue. Each of us, by giving a photo to another person, creates a starting point for a new response, a new image, and ultimately – a photographic conversation not only on personal but also universal topics. The exhibition is an invitation to reflect together on how, through art, in this case photography, we can communicate and exchange experiences. Each of these works contains a conversation that goes far beyond the image.

Anna Panek-Kusz

Barbara Beyer (1958)

Barbara Beyer (1958)

Ich bin Barbara Beyer, Künstlerin mit einer tiefen Faszination für Struktur, Materialität und die stille Kraft der Natur. In meinen abstrakten Arbeiten verwende ich Sumpfkalk, Marmormehl, Sand, Kaffee, recycelte Naturmaterialien und einiges mehr. Jede Schicht entsteht in einen langsamen, haptischen Prozess – ein Dialog mit dem Unvollkommenen, ein Spiel aus Tiefe, Licht und Vergänglichkeit. Meine Werke laden zur freien Interpretation ein – roh, poetisch und archaisch. Oft erinnern sie an verwitterte Landschaften, gelebte Zeit oder Spuren der Elemente.

Mein Lebens- und Schaffensraum liegt im Land Brandenburg. Achtsamkeit, Neugier und der Respekt vor natürlichen Prozessen prägen meinen künstlerischen Weg.

Auf meiner Website und meinem Instagram-Profil zeige ich Ausschnitte aus meinem Schaffen, Gedanken zur Kunst und meine Liebe zur Tiefe hinter der Oberfläche. Aus diesem Grund tragen beide Portale den gleichen Namen wie mein langjähriges Projekt, und zwar „strukturtrifftfarbe“. Damit verbinde ich Erdverbundenheit mit Ausdruckskraft – und schaffe Kunst, die berührt, ohne laut zu sein.

Nazywam się Barbara Beyer i jestem artystką głęboko zafascynowaną strukturą, materialnością i cichą siłą natury. W swoich abstrakcyjnych pracach wykorzystuję ciasto wapienne, mączkę marmurową, piasek, kawę, przetworzone materiały naturalne i wiele innych. Każda warstwa powstaje w powolnym, haptycznym procesie – dialogu z niedoskonałością, grze głębi, światła i przemijania. Moje prace zachęcają do swobodnej interpretacji – surowej, poetyckiej i archaicznej. Często przywołują na myśl zniszczone krajobrazy, przeżyty czas lub ślady żywiołów.

Mieszkam i pracuję w Brandenburgii. Moja droga artystyczna charakteryzuje się uważnością, ciekawością i szacunkiem dla naturalnych procesów.

Na swojej stronie internetowej i profilu na Instagramie pokazuję fragmenty moich prac, przemyślenia na temat sztuki i zamiłowanie do głębi kryjącej się pod powierzchnią. Z tego powodu oba portale noszą tę samą nazwę, co mój wieloletni projekt, a mianowicie „strukturtrifftfarbe“ (struktura spotyka kolor). Łączę w ten sposób przywiązanie do ziemi z ekspresją – i tworzę sztukę, która porusza, nie będąc nachalną.

My name is Barbara Beyer, and I am an artist with a deep fascination for structure, materiality and the quiet power of nature. In my abstract works, I use lime putty, marble powder, sand, coffee, recycled natural materials and much more. Each layer is created in a slow, tactile process – a dialogue with imperfection, a play of depth, light and transience. My works invite to free interpretation – raw, poetic and archaic. They often evoke weathered landscapes, lived time or traces of the elements.

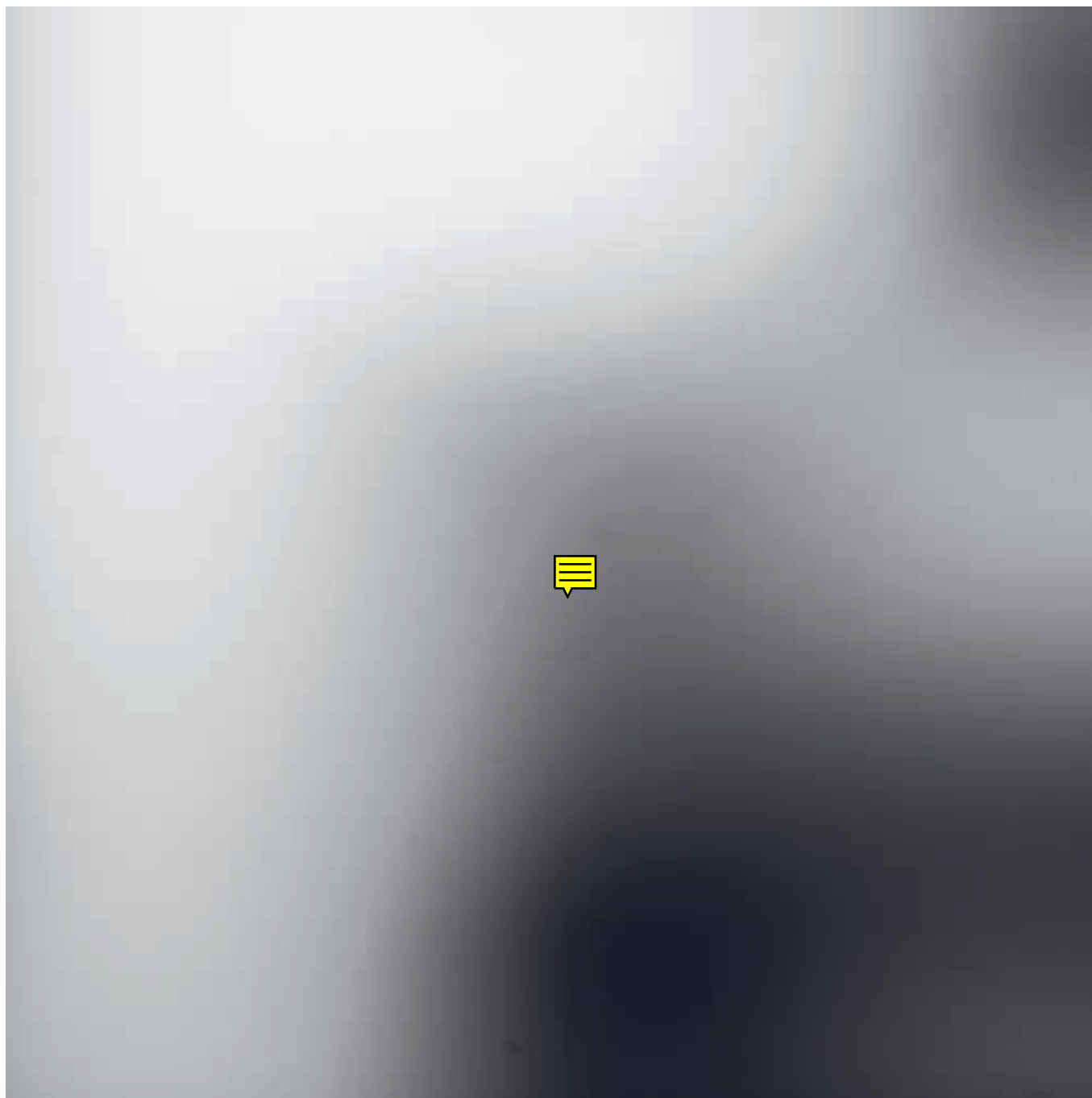
I live and work in the state of Brandenburg. Mindfulness, curiosity and respect for natural processes shape my artistic path.

On my website and Instagram profile, I share excerpts from my work, thoughts on art and my love for the depth behind the surface. For this reason, both portals bear the same name as my long-standing project, namely “strukturtrifftfarbe” (structure meets colour). I associate this with earthiness and expressiveness – and create art that touches without being loud.

Michael Clasen (1978)

www.flickr.com/people/65652199@N00/
www.instagram.com/mw1978khz/

Michael Clasen (1978)

Michael Clasen beschäftigt sich in seiner künstlerischen Arbeit mit den flüchtigen Momenten des Seins. Aus dem Fenster blickend begegnet er der Zeit – nicht linear, sondern als offenes Feld von Wahrnehmung, Erinnerung und Ahnung. Das Licht, das seine Motive durchdringt, ist bereits vergangen, während es noch sichtbar scheint.

In seinen Arbeiten begegnen sich Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft auf unerwartete Weise. Sie mischen sich, überlagern sich, lösen sich auf – wie Gedanken, die sich immer wieder neu ordnen. Er greift diese Vielschichtigkeit auf, indem er alltägliche Beobachtungen in ihrer zeitlichen Struktur dekonstruiert. Er dehnt, verkürzt und verwandelt sie, bis nur noch das Wesentliche bleibt: das Gefühl für Übergänge, Prozesse und Vergehen.

Alles kann zur Bühne der Zeit werden. Seine Arbeiten laden dazu ein, das Denken zu kippen, Perspektiven zu wechseln und das Vertraute im Unvertrauten zu entdecken – eine vielstimmige Auseinandersetzung mit der Frage:

Was war? Was ist? Was wird sein?"

W seiner twórczości artystycznej Michael Clasen zajmuje się ulotnymi chwilami istnienia. Patrząc przez okno, spotyka się z czasem – nie odczuwanym linearnie, ale jako otwarte pole percepcji, pamięci i przeczucia. Światło, które przenika jego motywy, już minęło, choć nadal wydaje się widoczne.

W jego pracach przeszłość, terażniejszość i przyszłość spotykają się w nieoczekiwany sposób. Miešają się, nakładają na siebie, rozpuszczają – jak myśli, które nieustannie układają się na nowo. Artysta podejmuje tę wielowarstwowość, dekonstruuje codzienne obserwacje w ich strukturze czasowej. Rozciąga je, skraca i przekształca, aż pozostaje tylko to, co istotne: poczucie przemian, procesów i przemijania.

Wszystko może stać się sceną czasu. Jego prace zachęcają do zmiany sposobu myślenia, zmiany perspektywy i odkrywania tego, co znane, w tym, co nieznanie – to wielogłosowa dyskusja wokół pytania:

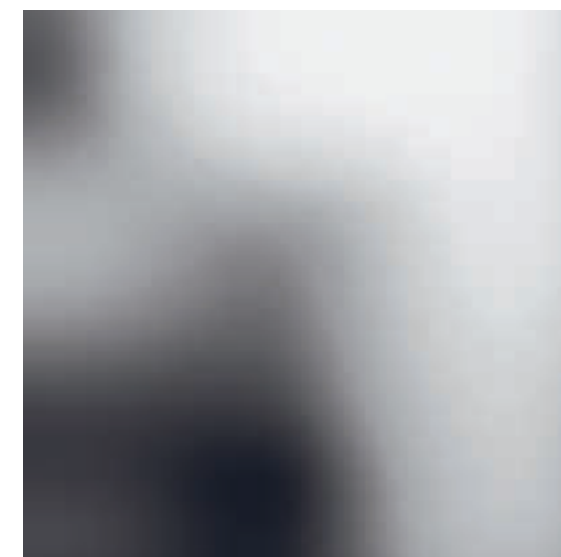
Co było? Co jest? Co będzie?

Michael Clasen's artistic work deals with the fleeting moments of existence. Looking out of the window, he encounters time – not linearly, but as an open field of perception, memory and intuition. The light that permeates his motifs has already passed, even though it still seems visible.

In his works, past, present and future encounter each other in unexpected ways. They mix, overlap, dissolve – like thoughts that constantly rearrange themselves. He picks up on this complexity by deconstructing everyday observations in their temporal structure. He stretches, shortens and transforms them until only the essential remains: the feeling for transitions, processes and passing.

Everything can become a stage for time. His works invite us to overturn our thinking, change our perspectives and discover the familiar in the unfamiliar – a polyphonic examination of the question:

What was? What is? What will be?

Adam Czernerko (1969)

Adam Czerneńko (1969)

Obrazy bez opowieści | Bilder ohne Geschichte | Images without stories

Oczywistym jest fakt, że fotografia pokazuje świat, wydarzenia, naszych bliskich, ulubione miejsca, zwierzęta, przedmioty czy fakty. Fotografia oddziałuje. Ma wpływ na wiedzę i światopogląd, czasem nosi dużą odpowiedzialność. Jednak rzadko zastanawiamy się nad prawdą obrazu fotograficznego. Zwykle traktowaliśmy go naturalnie. Do teraz. Od kiedy upowszechniła się technika tworzenia obrazów przez sztuczną inteligencję, nic już nie jest pewne. Może ten mały, patrzący na nas z facebooka kot nie jest prawdziwy? Czy może to patrzące z instagrama smutne dziecko, którego nikt nie chce, nigdy się nie urodziło? A może tamto spotkanie polityków na zdjęciu, w serwisie internetowym, decydujących o przyszłości, nigdy się nie odbyło...

Bohater *Matrixa*, Neo, zobaczył wyginającą się w rękach dziecka łyżkę. Chłopiec zdradził mu tajemnicę: „łyżka nie istnieje”. To co widzisz jako łyżka, to projekcja w umyśle. Łyżki nie da się zgnać myślą, chyba że zginaemy własny umysł, czyli akceptujemy, że to, co widzimy, nie jest prawdziwe. Wówczas to nie obrazy dowodzą prawdy o świecie, ale świat musi wymyślić opowieść do obrazu.

Es ist offensichtlich, dass Fotografie die Welt, Ereignisse, unsere Lieben, Lieblingsorte, Haustiere, Gegenstände oder Fakten zeigt. Fotografie hat eine Wirkung. Sie beeinflusst unser Wissen und unsere Weltanschauung und trägt manchmal eine große Verantwortung. Wir denken jedoch selten über die Wahrheit eines fotografischen Bildes nach. Normalerweise haben wir es als selbstverständlich angesehen. Bis jetzt. Seitdem sich die Technik der Bilderschaffung durch künstliche Intelligenz verbreitet hat, ist nichts mehr sicher. Vielleicht ist diese kleine Katze, die uns von Facebook aus ansieht, nicht echt? Oder wurde das traurige Kind, das uns von Instagram aus anschaut und das niemand will, vielleicht nie geboren? Und vielleicht hat das Treffen der Politiker auf dem Foto in der Internet-Nachrichtenagentur, die über die Zukunft entscheiden, nie stattgefunden...?

Der Held aus *Matrix*, Neo, sah einen Löffel, der sich in den Händen eines Kindes verbog. Der Junge verriet ihm das Geheimnis: „Der Löffel existiert nicht”. Was du als Löffel siehst, ist eine Projektion in deinem Geist. Ein Löffel lässt sich nicht mit Gedanken verbiegen, es sei denn, wir verbiegen unseren eigenen Geist, d. h. wir akzeptieren, dass das, was wir sehen, nicht real ist. Dann beweisen nicht die Bilder die Wahrheit über die Welt, sondern die Welt muss eine Geschichte zu den Bildern erfinden.

It is obvious that photography shows the world, events, our loved ones, favourite places, pets, objects and facts. Photography has an impact. It influences knowledge and worldview, and sometimes carries a great responsibility. However, we have rarely thought about the truth of a photographic image. We have usually treated it as natural. Until now. Since the technology of creating images using artificial intelligence became widespread, nothing has been certain anymore. Maybe that little cat looking at us from Facebook isn't real? Or maybe that sad child looking at us from Instagram, whom no one wants, has never been born? Or maybe that meeting of politicians in the photo, on the website, deciding on the future, has never taken place...?

Neo, the hero of *The Matrix*, saw a spoon bending in a child's hands. The boy revealed a secret to him: "The spoon does not exist." What you see as a spoon is a projection in your mind. A spoon cannot be bent with your mind, unless you bend your own mind, that is to accept that what you see is not real. Then it is not the images that prove the truth about the world, but the world that has to invent a story for the image.

Tomasz Fedyszyn (1978)

www.instagram.com/pan_plastyk

Tomasz Fedyszyn (1978)

Trwanie w strukturze | Verweilen in der Struktur | Persistence in structure

Czas nie płynie tu w linii prostej. Osadza się warstwami, zawiesza w rytmach, wraca w powtórzeniach. To przestrzeń, w której forma wyłania się i znika, porządek współistnieje z napięciem, a geometryczne struktury tylko pozornie dają oparcie. Trójkąty – regularne i chłodne – nie dominują, lecz rezonują z tym, co organiczne, zmienne, emocjonalne. Głębina obrazu nie jest iluzją – jest doświadczeniem percepcyjnym, które rozciąga się w czasie. Trwanie nie oznacza zatrzymania, lecz ciągłą gotowość do zmiany. To, co wydaje się stałe, w rzeczywistości nieustannie się wydarza.

Die Zeit verläuft hier nicht linear. Sie lagert sich in Schichten ab, schwebt in Rhythmen, kehrt in Wiederholungen zurück. Es ist ein Raum, in dem Formen entstehen und verschwinden, Ordnung und Spannung nebeneinander existieren und geometrische Strukturen nur scheinbar Halt geben. Die Dreiecke – regelmäßig und kühl – dominieren nicht, sondern schwingen mit dem Organischen, Veränderlichen, Emotionalen mit. Die Tiefe des Bildes ist keine Illusion – sie ist eine Wahrnehmungserfahrung, die sich über die Zeit erstreckt. Verweilen bedeutet nicht Stillstand, sondern ständige Bereitschaft zur Veränderung. Was fest zu sein scheint, geschieht in Wirklichkeit ständig.

Time does not flow in a straight line here. It settles in layers, suspends itself in rhythms, returns in repetitions. It is a space where form emerges and disappears, order coexists with tension, and geometric structures only seemingly provide support. Triangles – regular and cool – do not dominate, but resonate with what is organic, changeable, emotional. The depth of the image is not an illusion – it is a perceptual experience that extends over time. Persistence does not mean stopping, but a constant readiness to change. What seems permanent is in fact constantly happening.

Evelin Grunemann (1958)

www.evelingrunemann.de

Zwillinge | bliźniaki | twins, 2025
Öl auf Leinwand | olej na płótnie | oil on canvas
60x60 cm

Evelin Grunemann (1958)

Evelin Grunemanns Werk ist ein leuchtender Kosmos voller bekannter und unbekannter Wesen und Geschichten. Eine besondere Bedeutung hat die Natur: Tier- und Pflanzenwelt erscheinen be-seelt und magisch aufgeladen, wie einer kindlichen Fantasie entsprungen. Mythen treffen auf Alltäg-liches, Abstraktion auf Figuration. Der Blick der Künstlerin ist ein „durchleuchtender“. Ihr Inter-esse gilt dem Inneren, den Interieurs. So kommt es, dass sich die opulenten Bildwelten wie unter einem Mikroskop verdichten, sich Oberflächen auflösen und ganz neue „Ein-Sichten“ zutage treten.

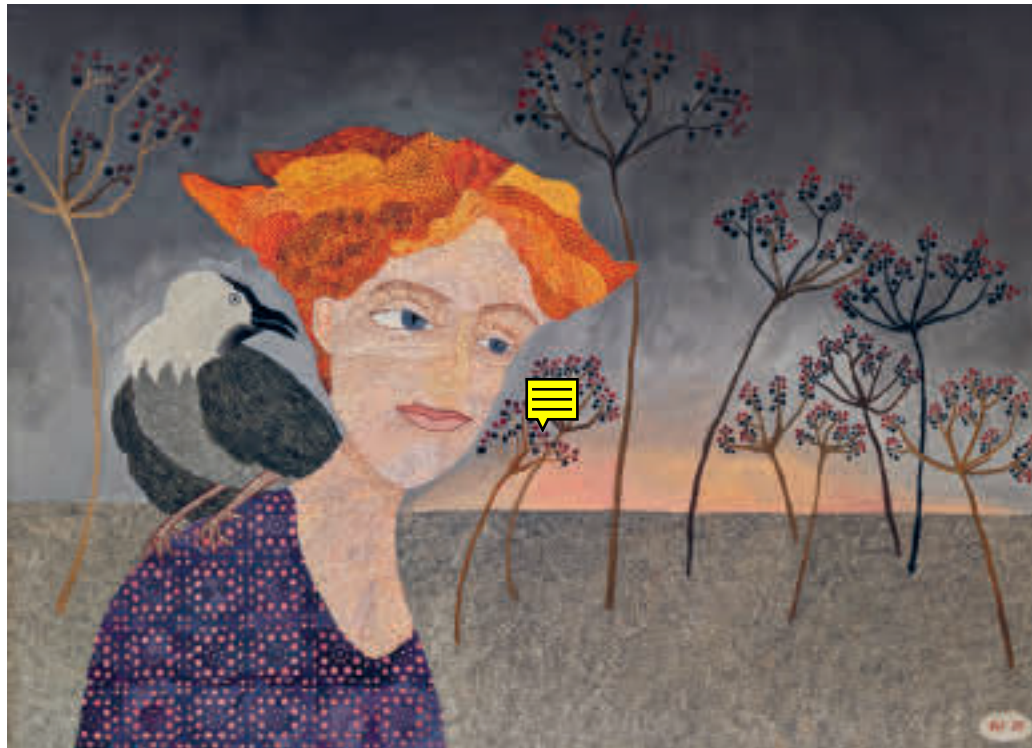
Elodie Evers

Twórczość Evelin Grunemann to olśniewający kosmos pełen znanych i nieznanych istot oraz historii. Szczególne znaczenie ma natura: świat zwierząt i roślin wydaje się ożywiony i naładowany magią, jakby wywodził się z dziecięcej fantazji. Mity spotykają się z codziennością, abstrakcja z figuracją. Spojrzenie artystki jest „przenikliwe”. Interesuje ją wnętrze, wnętrza. W ten sposób bogate światy obrazów gęstnieją jak pod mikroskopem, powierzchnie rozpuszczają się i pojawiają się zupełnie nowe „wglądy”.

Elodie Evers

Evelin Grunemann's work is a luminous cosmos full of familiar and unfamiliar beings and stories. Nature has a special significance: the animal and plant worlds appear animated and magically charged, as if sprung from a child's imagination. Myths meet everyday life, abstraction meets figuration. The artist's gaze is "penetrating". She is interested in the inner world, in interiors. As a result, the opulent visual worlds condense as if under a microscope, surfaces dissolve and completely new "insights" come to light.

Elodie Evers

Morgengrauen | świt | dawn, 2025
Öl auf Leinwand | olej na płótnie | oil on canvas, 100x80 cm

Im Frühtau zu Berge | We wczesnej rosie w góry | In the early morning dew to the mountains, 2025
Öl auf Leinwand | olej na płótnie | oil on canvas, 60x80 cm

Volkmar Köhler (1950)

www.kuliwe.de

Wortkompost D3 | compost słowny D3
word compost D3

Volkmar Köhler (1950)

Es gibt drei Hauptstränge meiner künstlerischen Arbeit. Das ist zum Einen die Wegwerfgesellschaft und deren Folgen, zum Anderen das Spiel und Experiment mit unterschiedlichen Materialien wie z.B. Wachs, Ruß, Asche, geschredderte Texte und Fundstücken aller Art. Und schließlich die Sprache, die für mich von Jugend an Kunstmittel war und ist und die ich gerne in Performancetexten auslote.

Die teilweise Entwertung meiner Bibliothek in Zeiten der Digitalisierung bei gleichzeitiger Zunahme des Papierausstoßes von Heimdruckern und Kopierern lenkte meinen Blick auf das geschredderte Papier als Gedankenabfall. Aus diesem Papierkorb gehexelter Gedanken entstand die Serie *Wortkompost*.

Dabei ist die Grundform das Quadrat. Die Form/Figur entsteht durch Wegnahme dreier Flächen von außen aus dem Viereck. Materialien sind: Textschredder, Wachs und Akeleisamen.

W meiner twórczości artystycznej wyróżniają się trzy główne wątki. Pierwszym z nich jest społeczeństwo konsumpcyjne i konsekwencje tego stanu rzeczy, drugim zabawa i eksperymentowanie z różnymi materiałami i przedmiotami, takimi jak wosk, sadza, popiół, niszczarka do dokumentów i wszelkiego rodzaju obiekty znalezione. Trzecim wątkiem jest język, który od młodości był i nadal jest dla mnie środkiem wyrazu artystycznego i który chętnie wykorzystuję w tekstach performatywnych.

Częściowa dewaluacja biblioteki w dobie cyfryzacji, przy jednoczesnym wzroście ilości papieru zużywanego przez drukarki i kopiarki, skierowała moją uwagę na rozdrobniony papier jako odpad myślowy. Z tego kosza na śmieci pełnego rozdrobnionych myśli powstała seria *Wortkompost* (*Kompost słowny*).

Podstawową formą jest kwadrat. Kształt/figura powstaje poprzez usunięcie trzech powierzchni z zewnątrz czworokąta. Materiały to: szredowane teksty, wosk i nasiona orlika.

There are three main strands to my artistic work. The first is the throwaway society and its consequences. The second is playing and experimenting with different materials such as wax, soot, ash, text shredders and found objects of all kinds. And finally, language, which has been an artistic medium for me since my youth and which I like to explore in performance texts.

The partial devaluation of my library in the age of digitalisation, coupled with the simultaneous increase in paper output from home printers and copiers, drew my attention to shredded paper as intellectual waste. The series *Wortkompost* (*Word Compost*) emerged from this wastebasket of discarded thoughts.

The basic form is the square. The shape/figure is created by removing three areas from the outside of the square. The materials used are: shredded texts, wax and columbine seeds.

Wortkompost D3 | compost słowny D3
word compost D3

Michael Kurzweily (1963)

www.nowa-amerika.eu

Michael Kurzweily (1963)

Mein künstlerisches Betätigungsfeld nenne ich „Wirklichkeitskonstruktion als angewandte Methode“. Ständig sind wir Menschen damit beschäftigt, unsere gesellschaftlichen Strukturen, Räume und Werte zu definieren, neu zu bewerten und zu verändern, wenn sie nicht mehr funktionieren. Mich fasziniert die Idee, dass alles ganz anders sein kann, als es aktuell gegeben zu sein scheint. So habe ich partizipative Langzeitprojekte, wie z.B. Słubfurt und Nowa Amerika entwickelt, und gestalte sie auch aktuell weiter. Hier gehe ich zusammen mit Bürger*innen laborhaft der Frage nach, ob es möglich ist, eine grenzüberschreitende Gesellschaft zu realisieren, in der die Dialektik von WIR und den ANDEREN überwunden wird? Darüber hinaus male ich QR-Code-Bilder und experimentiere mit Plastiken aus Weggeworfenem. Das braun-graue Packband und Kartons bilden den ästhetischen Rahmen der Objekte, mit denen ich meist den von mir selber produzierten Müll überziehe.

Moja działalność artystyczna nosi nazwę „konstrukcja rzeczywistości jako metoda stosowana“. Ciągłe jesteśmy zajęci definiowaniem, ocenianiem i zmianą naszych struktur społecznych, przestrzeni i wartości, gdy przestają one funkcjonować. Fascynuje mnie idea, że wszystko może być zupełnie inne, niż się obecnie wydaje. W związku z tym opracowałem długoterminowe projekty partycypacyjne, takie jak Słubfurt i Nowa Amerika, i nadal je rozwijam. Wspólnie z mieszkańcami badam, czy możliwe jest stworzenie społeczeństwa ponadgranicznego, w którym przewyższona zostanie dialektyka MY i INNI? Ponadto maluję obrazy QRCode i eksperymentuję z rzeźbami z przedmiotów wyrzuconych. Brązowo-szara taśma pakowa i kartony tworzą estetyczną oprawę obiektów, którymi zazwyczaj pokrywam śmieci, które sam produkuję.

I call my artistic field of activity 'reality construction as an applied method'. We humans are constantly busy defining, re-evaluating and changing our social structures, spaces and values when they no longer function. I am fascinated by the idea that everything can be completely different from what it currently appears to be. This is why I have developed participatory long-term projects such as Słubfurt and Nowa Amerika, which I am currently continuing to develop. Here, together with citizens, I explore the question of whether it is possible to create a cross-border society in which the dialectic of US and THEM is overcome. In addition, I paint QR code images and experiment with sculptures made from discarded materials. The brown-grey packing tape and cardboard boxes form the aesthetic framework for the objects, which I usually use to cover the rubbish I produce myself.

Nim Ra (Armin Hauer) (1957)

Bilder-Buch o.T. (VIEL GLÜCK), 2025, Collage, Farbstifte, 128 Seiten, 36 x 30 cm | Foto: Birgit Boßdorf, ©Künstler
 Książka obrazkowa bez tytułu (POWODZENIA), 2025, kolaż, kredki, 128 stron, 36 x 30 cm | Zdjęcie: Birgit Boßdorf, © artysta
 Picture book, untitled (GOOD LUCK), 2025, collage, coloured pencils, 128 pages, 36 x 30 cm | Photo: Birgit Boßdorf, © Artist

Nim Ra (Armin Hauer) (1957)

Die Weite im Traum eine andere Sprache,
ein anderer Blick auf den Fluss, auf das Duale
der Nihilismen, denen ich jeden Tag ins Auge
sehe...

Bilder zerbröseln in der Kaffeetasse,
die Apokalypse
findet im Rund des Kopfes statt – im Traum
breiten sich Flächen aus, gebogene Enge,
Gezänk und Gedränge, zum Ende hin
wenig Lichteinfall. Das Spiegelbild des Traumes
endet im Erwachen: In der Hoffnung ruht
der Keim der Finsternis – wenig Hände säen Licht.

Nim Ra

Ogrom we śnie jest innym językiem,
innym spojrzeniem na rzekę, na podwójne
nihilizmy, z którymi mierzę się każdego dnia...

Obrazy rozpadają się w filiżance kawy, apokalipsa
odbywa się w zaokrągleniu głowy – we śnie
rozprzestrzeniają się przestrzenie,
zakrzywione zwężenie,
kłótnie i stłoczenie, pod koniec
małe przypadki światła. Lustrzane odbicie snu
kończy się przebudzeniem: W nadziei spoczywa
ziarno ciemności – nieliczne ręce sięją światło.

Nim Ra

The vastness in the dream is a different language,
a different view of the river, of the dual
nihilisms that I face every day...

Images crumble in the coffee cup, the apocalypse
takes place in the round of the head – in the dream
expanses spread out, curved narrowness,
bickering and crowding, towards the end
little incidence of light. The mirror image
of the dream ends in awakening: In hope rests
the seed of darkness – few hands sow light.

Nim Ra

Anna Panek-Kusz (1975)

Anna Panek-Kusz (1975)

Znak | Zeichen | Sign

Prezentowana seria fotografii to próba uchwycenia ludzkiej obecności w formie znaku. Wykorzystując możliwości rejestracji aparatu fotograficznego – długi czas naświetlania i neutralne, białe tło – sylwetki osób zostały poddane procesowi redukcji i abstrakcji. Ciało modela zarejestrowało się tylko tam, gdzie najczęściej pojawiała się przed obiektywem. W ten sposób powstało swoiste nawarstwienie gestu. Efektem jest obraz, który nie dokumentuje fizyczności, lecz esencję ruchu – znak jednostki.

Każda forma to zapis indywidualnej obecności – niepowtarzalnej trajektorii ruchu, jak linia papilarna energii wyzwolonej w czasie. Choć parametry techniczne pozostają niezmiennie, to każda postać ujawnia się inaczej. Powstałe w ten sposób figury przypominają niekiedy litery nieznanego pisma, piktogramy, cienie z jaskiń albo współczesne znaki graficzne.

To obrazy balansujące na granicy zapisu i zapomnienia. Czas – zazwyczaj zjawisko ulotne – zostaje tu uchwycony, ale w sposób nieliniarny. Nie chodzi o przedstawienie chwili, lecz o sumę chwil. Ruch – jako działanie efemeryczne – utrwalony zostaje w formie trwałej, ale zarazem symbolicznej. To, co widzialne, ustępuje miejsca temu, co znaczące. Fotografia staje się więc nie tyle narzędziem reprezentacji, ile mediatorem między obecnością a znakiem. Przedstawione sylwetki nie mają twarzy, detali, nie pozwalają na identyfikację – a jednak są głęboko osobiste. To wizualne ślady istnienia – wyciszone, lecz pełne energii.

Anna Panek-Kusz

Die präsentierte Fotoserie ist ein Versuch, die menschliche Präsenz in Form eines Zeichens festzuhalten. Unter Ausnutzung der Möglichkeiten der Kamera – lange Belichtungszeit und neutraler, weißer Hintergrund – wurden die Silhouetten der Personen einem Prozess der Reduktion und Abstraktion unterzogen. Der Körper des Models registrierte sich nur dort, wo er am häufigsten vor der Kamera erschien. Auf diese Weise entstand eine Art Überlagerung der Geste. Das Ergebnis ist ein Bild, das nicht die Körperlichkeit dokumentiert, sondern die Essenz der Bewegung – das Zeichen des Individuums.

Jede Form ist eine Aufzeichnung der individuellen Präsenz – einer einzigartigen Bewegungsbahn, wie eine Fingerabdrucklinie der im Laufe der Zeit freigesetzten Energie. Obwohl die technischen Parameter unverändert bleiben, offenbart sich jede Figur anders. Die so entstandenen Figuren erinnern manchmal an Buchstaben einer unbekannten Schrift, Piktogramme, Höhlenschatten oder moderne grafische Zeichen.

Es sind Bilder, die an der Grenze zwischen Aufzeichnung und Vergessen balancieren. Die Zeit – normalerweise ein flüchtiges Phänomen – wird hier festgehalten, jedoch auf nichtlineare Weise. Es geht nicht um die Darstellung eines Augenblicks, sondern um die Summe der Augenblicke. Bewegung – als flüchtige Handlung – wird in einer dauerhaften, aber gleichzeitig symbolischen Form festgehalten. Das Sichtbare weicht dem Bedeutungsvollen. Die Fotografie wird so weniger zu einem Mittel der Darstellung als vielmehr zu einem Vermittler zwischen Präsenz und Zeichen. Die dargestellten Silhouetten haben keine Gesichter, keine Details, lassen keine Identifizierung zu – und sind dennoch zutiefst persönlich. Es sind visuelle Spuren der Existenz – leise, aber voller Energie.

Anna Panek-Kusz

The presented series of photographs is an attempt to capture human presence in the form of a sign. Using the capabilities of the camera – long exposure time and a neutral white background – the silhouettes of people were subjected to a process of reduction and abstraction. The body of the model was registered only where it appeared most frequently in front of the camera lens. This created a kind of the layering of gesture. The result is an image that does not document physicality but the essence of movement – the sign of the individual.

Each form is a record of individual presence – a unique trajectory of movement, like a fingerprint of energy released in time. Although the technical parameters remain unchanged, each figure reveals itself differently. The resulting figures sometimes resemble letters of an unknown script, pictograms, cave shadows or contemporary graphic signs.

These are images balancing on the border between recording and oblivion. Time – usually a fleeting phenomenon – is captured here, but in a non-linear way. It is not about representing a moment, but about the sum of moments. Movement – as an ephemeral action – is preserved in a permanent but at the same time symbolic form. The visible gives way to the meaningful.

Photography thus becomes not so much a tool of representation as a mediator between presence and sign. The silhouettes depicted have no faces, no details, and cannot be identified – yet they are deeply personal. They are visual traces of existence – muted, yet full of energy.

Anna Panek-Kusz

Naoum Cheer (1958)

Etüde, Schnee | Etiuda, śnieg | Etude, Snow, 2025
Öl auf Leinwand | olej na płótnie | oil on canvas, 55 x 40 cm

Naoum Cheer (1958)

Seine Leidenschaft ist die Ölmalerei, die Darstellung der Schönheit der Natur wie zum Beispiel Landschaften und Blumen. Daher liebt er auch den Impressionismus, die stimmungsvolle Darstellung von flüchtigen Aufnahmen einer Szene.

Er malt intensiv in seinem Atelier, und er geht gerne in die Natur um vor Ort seine feinfühligsten Bilder herzustellen. Gerne holt er sich auch die „Natur“ ins Atelier, um Stilleben klassischer Art wie Blumenarrangements, Gebrauchsgegenstände, Obst, „naturgetreu“ zu malen. Seine Bilder sind von höchster Qualität und lassen die klassische, russische Schule der Malerei erkennen.

Carola Kautz

Jego pasją jest malarstwo olejne, przedstawianie piękna natury, na przykład krajobrazów i kwiatów. Dlatego też uwielbia impresjonizm, nastrojowe przedstawianie ulotnych ujęć sceny.

Intensywnie maluje w swojej pracowni, a także lubi wychodzić na łono natury, aby tworzyć na miejscu swoje subtelne obrazy. Chętnie przenosi również „naturę” do swojej pracowni, aby malować klasyczne martwe natury, takie jak kompozycje kwiatowe, przedmioty użytkowe, owoce, wiernie oddając rzeczywistość. Jego obrazy są najwyższej jakości i nawiązują do klasycznej rosyjskiej szkoły malarstwa.

Carola Kautz

His passion is oil painting, depicting the beauty of nature, such as landscapes and flowers. That is why he also loves Impressionism, the atmospheric representation of fleeting impressions of a scene.

He paints intensively in his studio and enjoys going out into nature to create his delicate paintings on location. He also likes to bring "nature" into his studio to paint classical still lifes such as flower arrangements, everyday objects and fruit in a "life-like" manner. His paintings are of the highest quality and reflect the classical Russian school of painting.

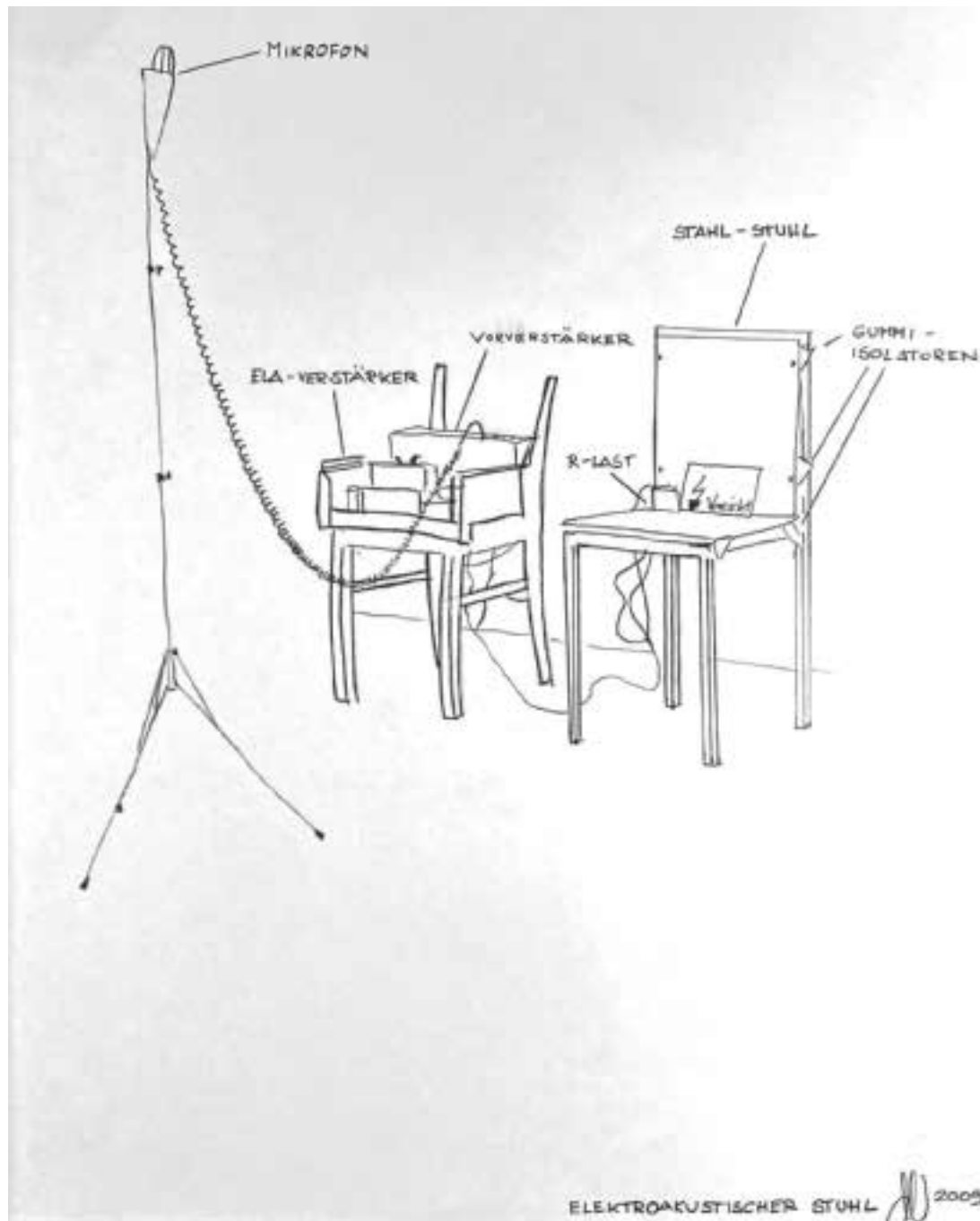
Carola Kautz

Wolfram DER Spyra (1964)

www.derspyra.de

Wolfram DER Spyra (1964)

Elektroakustischer Stuhl | Krzesło elektroakustyczne | Electroacoustic Chair

Klangskulptur: Mikrofon, Elektronik, Metallstuhl mit 2 Kontaktplatten.

Geräusche, die von einem Mikrofon aus der unmittelbaren Umgebung aufgenommen werden, werden über einen speziellen Hochspannungsverstärker an isolierte Kontaktplatten weitergeleitet, welche die Sitzfläche und Rückenlehne des elektroakustischen Stuhls bilden.

Das Eingangssignal des Mikrofons wird in ein Hochspannungspotential umgewandelt, das bei Kontakt mit dem Stuhl als elektrischer Schlag empfunden wird. Das Werk verleiht der Dimension des Klangs eine physische Präsenz und erforscht die Wechselwirkungen von Umgebungslärm und mentalem Leiden.

Mich interessiert, Menschen mittels materieller Interfaces & interaktiver Kunst-Installationen zum Spiel mit dem immateriellen Medium Klang anzuregen und über das Thema Geräusche, Soundscapes, Klangökologie und die Philosophie des Klangs nachzudenken, beziehungsweise sich mit diesem Themenkomplex bewusster auseinanderzusetzen!

Rzeźba dźwiękowa: mikrofon, elektronika, metalowe krzesło z dwiema płytkami kontaktowymi.

Dźwięki wychwycone z najbliższego otoczenia przez mikrofon są przekazywane za pomocą specjalnie zaprojektowanego wzmacniacza wysokiego napięcia do izolowanych płyt kontaktowych, które tworzą siedzisko i oparcie krzesła elektroakustycznego.

Sygnal wejściowy z mikrofonu jest przekształcany w potencjał wysokiego napięcia, który może być odczuwalny jako porażenie prądem elektrycznym w momencie kontaktu z krzesłem. Praca nadaje fizyczną obecność wymiarowi dźwięku i bada prześladowcze skutki hałasu otoczenia.

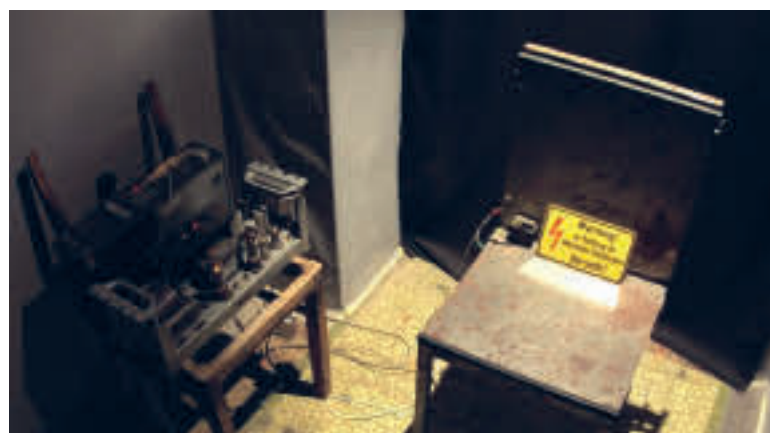
Interesuje mnie zachęcanie ludzi do zabawy niematerialnym medium, jakim jest dźwięk, za pomocą interfejsów materialnych i interaktywnych instalacji artystycznych, a także skłanianie ich do refleksji nad tematem dźwięków, pejzaży dźwiękowych, ekologii dźwięku i filozofii dźwięku, czyli do bardziej świadomego zajmowania się tym zagadnieniem!

Sound sculpture: microphone, electronics, metal chair with two contact plates.

Sounds picked up from the immediate environment by a microphone, are relayed via a customized high voltage amplifier to insulated contact plates which form the seat and back of the Electroacoustic Chair.

The input signal from the microphone is transformed into high voltage potential which has the possibility to be experienced as an electric shock on making contact with the chair. The work gives physical presence to the dimension of sound and explores the persecutory effects of environmental noise.

I am interested in encouraging people to play with the immaterial medium of sound using material interfaces and interactive art installations, and to think about the topics of noise, soundscapes, sound ecology and the philosophy of sound, or rather to engage with this complex of topics more consciously!

Erika Stürmer-Alex (1938)

www.stuermer-alex-werkverzeichnis.de

Erika Stürmer-Alex (1938)

Meine Malerei entsteht als sichtbare Formulierung meines momentanen Lebensgefühls mit den Mitteln Format, Farbe, Linie, Material. Diese emotionelle Malerei ist die mir notwendige Ergänzung zu den themenbezogenen Arbeiten für den öffentlichen Raum – diese allein würden mich zu sehr einengen.

Die drei Bilder, die in der Ausstellung zu sehen sind, zeigen einen bewussten Formenwandel: von einer formalen Kleinteiligkeit der *Heiteren Fahrt* (2022), aus der ich aussteigen wollte, hin zu einer Reihe von Bildern mit zusammengefassten Formen und zentrierten Farben, die im Folgejahr entstanden sind.

Moje malarstwo powstaje jako widoczne wyrażenie mojego aktualnego stosunku do życia za pomocą formatu, koloru, linii i materiału. To emocjonalne malarstwo jest dla mnie niezbędnym uzupełnieniem prac tematycznych przeznaczonych do przestrzeni publicznej – one same zbytby mnie ograniczały.

Trzy obrazy prezentowane na wystawie pokazują świadomą zmianę formy: od formalnej drobiazgowości *Heiteren Fahrt* (2022), z której chciałam się wycofać, do serii obrazów o uogólnionych formach i wycentrowanych kolorach, które powstały w następnym roku.

My painting emerges as a visible expression of my current attitude towards life, using format, colour, line and material. This emotional painting is a necessary complement to my theme-based works for public spaces – these alone would constrain me too much.

The three paintings on display in the exhibition show a conscious change in form: from the formal detail of *Heiteren Fahrt* (2022), which I wanted to move away from, to a series of paintings with summarised forms and centred colours, which were created the following year.

Ummerlée (Uta Kurzwelly) (1965)

Ummerlée (Uta Kurzweily) (1965)

Bizarre Biester – Chimären der Zukunft? | Dziwaczne bestie – chimery przyszłości? | Bizarre Beasts: Chimeras of the Future?

Meine Sammlung von Monstern, die durch die Technik der Collage entstanden sind, reflektiert eine beunruhigende, aber auch faszinierende Verschmelzung von Körperteilen, Maschinen, Menschen und Tieren. In den Arbeiten verschiebt sich die Grenze zwischen Fantasie und Wirklichkeit und beleuchtet die zunehmende Tendenz des Menschen zur Selbstoptimierung und Anmaßung.

Durch das Zusammensetzen unterschiedlicher Elemente entstehen hybride Wesen, die sowohl faszinierend als auch verstörend sind. Die Collage-Technik ermöglicht es mir, die komplexen Beziehungen zwischen Natur und Technologie, Mensch und Maschine zu erforschen. Jedes Werk ist eine kritische Auseinandersetzung mit der modernen Besessenheit des Menschen, seine Grenzen zu überschreiten und sich ständig zu verbessern.

In meinen Monstern spiegeln sich die Herausforderungen und ethischen Dilemmata wider, die mit der fortschreitenden Verschmelzung von menschlichen und künstlichen Komponenten einhergehen.

Moja kolekcja potworów, stworzona przy użyciu techniki kolażu, odzwierciedla niepokojące, ale także fascynujące połączenie części ciała, maszyn, ludzi i zwierząt. W pracach granica między fantazją a rzeczywistością przesuwana się i ukazuje rosnącą tendencję ludzi do samooptymalizacji i pychy.

Łącząc różne elementy, tworzę hybrydowe istoty, które są zarówno fascynujące, jak i niepokojące. Technika kolażu pozwala mi badać złożone relacje między naturą a technologią, człowiekiem a maszyną. Każda praca jest krytycznym badaniem współczesnej obsesji człowieka na punkcie przekraczania własnych granic i ciągłego doskonalenia się.

Moje potwory odzwierciedlają wyzwania i dylematy etyczne związane z ciągłym łączeniem ludzkich i sztucznych komponentów.

My collection of monsters, created with the technique of collage, reflects an unsettling but also fascinating fusion of body parts, machines, humans and animals. The works shift the boundary between fantasy and reality and shed light on the increasing tendency of humans towards self-optimisation and arrogance.

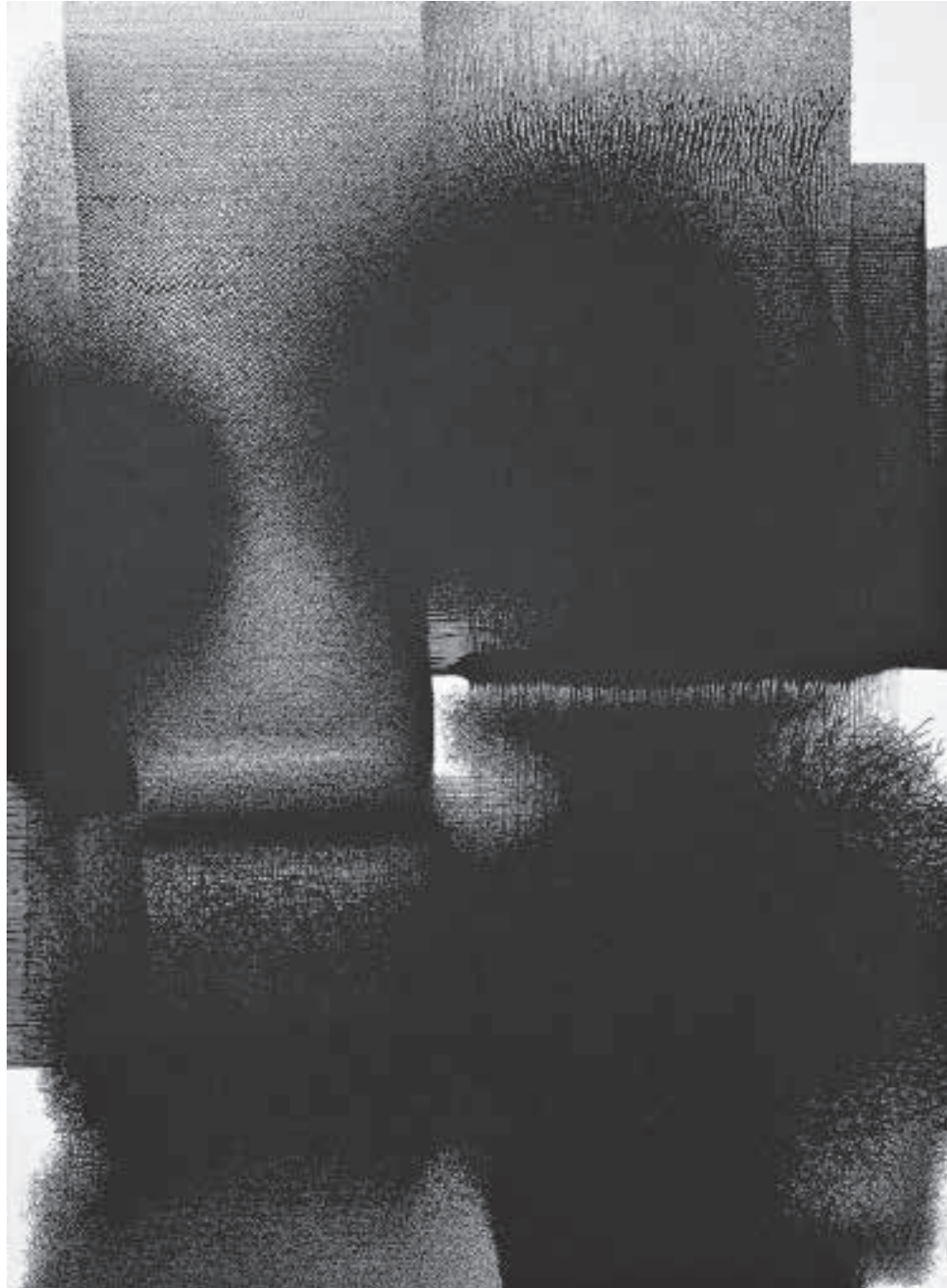
By combining different elements, hybrid beings are created that are both fascinating and disturbing. The collage technique allows me to explore the complex relationships between nature and technology, man and machine. Each work is a critical examination of man's modern obsession with pushing his limits and constantly improving himself.

My monsters reflect the challenges and ethical dilemmas associated with the ongoing fusion of human and artificial components.

Michael Voll (1948)

www.zeichneri-michaelvoll.de

Michael Voll (1948)

Volls Bildwelten bewegen sich im Spannungsbogen von Chaos und Ordnung; wobei wiederum die Ordnung in Richtung Chaos tendieren kann. Sein großes Thema scheint die stetig voranschreitende Urbanisierung (Verbauung) unserer Welt, die dadurch bedingte Zerstörung der Natur und die prinzipielle Fragilität unserer modernen Zivilisation zu sein. Zugespitzt formuliert: die Hybris des Menschen gegenüber der Natur – letztendlich sich selbst gegenüber. Jedoch ist der Mensch bereits in seinen Bildern nicht mehr auffindbar und die Szenerie kann ins Kryptische oder Geheimnisvolle umschlagen. Einige Bilder ähneln einem Orakel oder gar einem Menetekel, bei denen das dystopische Hintergrundrauschen nicht zu überhören ist.

Der Künstler setzt ganz auf die unendliche Ausdrucksvielfalt Linie. Sie kann ein Wirrwarr erzeugen, aus dem sich allmählich etwas herauschält – sie kann sich auf ein grafisches Minimum reduzieren oder ausschweifend werden. Sie kann Schwarz und Weiß sowie Grautöne erzeugen, die Metaphysisches assoziieren und physische und psychische Zwischenräume andeuten. Und die Linie kann leuchtende Farbe sein und in ihrer schichtenweisen Anhäufung einen geheimnisvollen Charakter annehmen.

Unsere unmittelbare Sehnähe zum Bild lässt zunächst etwas Abstraktes erkennen. Nimmt man Abstand, ergeben sich figürliche oder ungegenständliche Gebilde, deren scheinbare Eindeutigkeit wiederum in Vieldeutigkeit umschlagen kann.

Auszug aus der Laudatio von Armin Hauer aus Anlass der Einzelausstellung von Michael Voll im BLmK in Frankfurt (Oder)

Światy obrazów Vollsa poruszają się w napięciu między chaosem a porządkiem, przy czym porządek może z kolei zmierzać w kierunku chaosu. Jego głównym tematem wydaje się nieustannie postępująca urbanizacja (zabudowa) naszego świata, wynikające z niej niszczenie przyrody i zasadnicza kruchość naszej współczesnej cywilizacji. Mówiąc wprost: pycha człowieka wobec natury – a ostatecznie wobec samego siebie. Jednak w jego obrazach nie ma już śladu człowieka, a sceneria może przybrać charakter tajemniczy lub enigmatyczny. Niektóre obrazy przypominają wyrocznię lub nawet znak ostrzegawczy, w których nie da się nie zauważyć dystopijnego szumu w tle.

Artysta stawia całkowicie na nieskończoną różnorodność wyrazu linii. Może ona tworzyć chaos, z którego stopniowo coś się wyłania, może być zredukowana do graficznego minimum lub stać się rozbudowana. Może tworzyć czerń i biel oraz odcienie szarości, które kojarzą się z metafizyką i sugerują fizyczne i psychiczne przestrzenie pośrednie. Linia może być również jaskrawym kolorem, a poprzez nakładanie się warstw nabierać tajemniczego charakteru.

Nasza bezpośrednia bliskość obrazu pozwala dostrzec coś abstrakcyjnego. Gdy się oddalamy, pojawiają się struktury figuratywne lub nieprzedstawiające, których pozorna jednoznaczność może z kolei przerodzić się w wieloznaczność.

Fragment laudacji Armina Hauera z okazji wystawy indywidualnej Michaela Volla w BLmK we Frankfurcie nad Odrą

Volls' imagery moves between chaos and order, whereby order can also tend towards chaos. His major theme seems to be the ever-advancing urbanisation of our world, the resulting destruction of nature and the fundamental fragility of our modern civilisation. To put it bluntly: the hubris of humans towards nature – and ultimately towards themselves. However, humans are no longer to be found in his images, and the scenery can take on a cryptic or mysterious quality. Some images resemble an oracle or even a warning sign, in which the dystopian background noise cannot be ignored.

The artist relies entirely on the infinite expressive diversity of the line. It can create a jumble from which something gradually emerges – it can be reduced to a graphic minimum or become extravagant. It can produce black and white as well as shades of grey that evoke metaphysical associations and suggest physical and psychological spaces in between. And the line can be a bright colour and take on a mysterious character in its layered accumulation.

Our immediate proximity to the image initially reveals something abstract. Taking a step back, we see figurative or non-representational structures whose apparent clarity can in turn give way to ambiguity.

Excerpt from the laudatory speech by Armin Hauer on the occasion of Michael Voll's solo exhibition at the BLmK in Frankfurt (Oder)

Impressum | Redakcja | Imprint

Der Katalog entstand im Rahmen des Projektes | Katalog powstał w ramach projektu | The catalogue was created as part of the project:

Künstleraustausch | Wymiana artystów | Artists exchange Frankfurt-Heilbronn-Słubice

Herausgeber | Wydawca | Publisher:

Kunstverein Frankfurt (Oder) e. V.
Lindenstraße 4, D-15230 Frankfurt (Oder)

Partner | Partnerzy | Partners:

Galeria OKNO, Słubicki Miejski Ośrodek Kultury
Künstlerbund Heilbronn

Redaktion | Redakcja | Editor: Michael Kurzwelly

Grafische Gestaltung und Layout | Projekt graficzny i skład | Design and layout: Piktogram Polska

Übersetzungen | Tłumaczenia | Translations: Michael Kurzwelly

Korrekturen | Korekta | Proofreading: Michael Kurzwelly, Anna Panek-Kusz, Volkmar Köhler

ISBN: 978-83-64707-43-8

Erscheinungsjahr | Rok wydania | Year of publication: 2025

Auflage | Nakład | Edition: 500

Mit freundlicher Unterstützung | przy wsparciu | supported by:

Stadt Frankfurt (Oder), Frankfurt-Słubicer Kooperationszentrum

Frankfurter
Kunstverein e. V.

KÜNSTLERBUND HEILBRONN

Kultur ohne Grenzen.
Kultura bez granic.